

Budapest, 1911. december 14. – Budapest, 1995. január 26.

Apja postai főfelügyelő volt. 1936-ban a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen kalorikus gépészmérnöki oklevelet, később gőzmozdony- és motorkocsi-vezetői képesítést szerzett. 1938-ig a csepeli Weiss Manfréd-gyár, majd a MÁV munkatársa, Szegeden és Budapesten vontatási vasúti mérnök, 1942. májustól Királyházán fűtőházi főnök, 1943. szeptembertől Désen, 1944-től Székesfehérváron, Komáromban és Szombathelyen beosztott mérnök volt. 1946. novembertől a Közlekedési Minisztérium Üzemgazdasági Főosztálya előadója, csoportvezető főmérnök, 1951-től 1957-ig a MÁV Vezérigazgatóság osztályvezetője, főosztályvezetője, 1957. augusztustól 1963-ig a MÁV vezérigazgatóhelyettese, 1963. december 7-étől 1970. november 19-ig a Vasúti Főosztály Terv-és Műszaki Fejlesztési Szakosztály vezető helyettese, vezérigazgatója, egyúttal közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes. 1970. november 19. és 1974. június 21. között a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, közlekedés- és postaügyi minisztériumi államtitkár 1973. november 2. és 1974. június 21. között, majd közlekedés- és postaügyi miniszter 1974. június 21. és 1976. október 29. között. A Közlekedéstudományi Egyesület főtitkára, elnöke 1963-1976-ban, tiszteletbeli örökös elnöke. A Nemzetközi Vasúti Szövetség ügyvezető igazgatóságának tagja, elnöke 1971–1972-ben. 1946. augusztustól a Magyar Kommunista Párt, majd az MDP illetve az MSZMP tagja.